

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA CONTENCIÓS ADMINISTRATIVA
SECCIÓ CINQUENA**

Rotlle d'apel·lació núm. 363/2018

SENTÈNCIA Núm. 1014/2019

Il·lms. Srs.:

President

Sr. José Manuel Soler Bigas

Magistrats

Sr. Francisco Sospedra Navas

Sr. Eduard Paricio Rallo

Sra. Elsa Puig Muñoz

A la ciutat de Barcelona, 2 de desembre de 2019

La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (secció cinquena) ha pronunciat la següent sentència en el recurs d'apel·lació núm. 363/2018, interposat per representats pel Procurador Sr. Francisco Javier Manjarín Albert i dirigits pel Lletrat Sr. Joaquim Bonshoms Farrerons, essent part apel·lada l'Ajuntament de Girona, representat pel procurador Sr. Ignacio de Anzizu Pigem.

Ha estat ponent el magistrat Il·lm. Sr. Eduard Paricio Rallo, que expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS

PRIMER.- Al l'incident d'execució de sentència núm. 183/2014, seguit davant el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, es va dictar en data 2 de febrer de 2018 interlocutòria que va desestimar l'incident de nul·litat de l'execució.

SEGON.- Les representacions de l'actor va interposar recurs d'apel·lació contra l'anterior interlocutòria en data 9 de març de 2018, recurs mitjançant el qual va

demanar que es deixi sense efectes la interlocutòria apel·lada, es disposi la tramitació de l'incident de nul·litat sol·licitat i es condemni en costes a la demandada.

Hom fonamenta el recurs en el fet que el Jutjat va declarar la seva manca de competència en el recurs 276/15 mitjançant interlocutòria de data 13 de gener de 2016, disposant que allò que corresponia era plantejar la qüestió mitjançant un incident d'execució de sentència d'acord amb allò previst a l'article 103 de la Llei jurisdiccional, decisió que és ferma. Per tant, entén que no es pot qüestionar a l'actor que hagi plantejat l'acció que es va determinar en l'anterior interlocutòria en el ben entès que concorre una causa de nul·litat de ple dret i que l'acció no prescriu.

TERCER.- El recurs va ser admès a ambdós efectes i va ser traslladat a la representació de l'Ajuntament de Girona, que s'hi va oposar tot demanant la confirmació de la interlocutòria impugnada i la imposició de les costes processals a l'actora.

QUART.- Un cop es van elevar les actuacions a aquesta Sala, es va formar el corresponent rotlle d'apel·lació, es va designar magistrat ponent i, atès que no es va demanar la recepció a prova en aquesta alçada ni la celebració de vista, es va assenyalar data per a la votació i resolució del recurs.

Ha exercit com a magistrat ponent el Sr. Eduard Paricio Rallo.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Aquesta apel·lació s'adreça contra la interlocutòria dictada pel Jutjat contenciós administratiu núm. 3 de Girona que va desestimar l'incident de nul·litat plantejat per l'actor contra l'acord adoptat per l'Ajuntament de Girona en data 25 de febrer de 2015, posteriorment confirmat mitjançant acord de 22 de maig següent. Argumenta la interlocutòria apel·lada que la sentència dictada a les actuacions es va limitar a requerir a l'Ajuntament per tal que incoés un expedient contradictori als efectes de determinar en el seu cas la indemnització procedent, mandat que l'Ajuntament va complir, de forma que la sentència es va declarar executada amb arxiu de les actuacions.

Les circumstàncies a considerar són els següents:

- En data 18 de març de 2014 el Jutjat contenciós administratiu núm. 3 de Girona va dictar sentència mitjançant la qual va estimar en part el recurs plantejat per l'actor i va ordenar a l'Ajuntament de Girona la incoació d'un expedient contradictori als efectes de determinar en el seu cas la indemnització que pogués correspondre en relació a la renovació anual d'una autorització d'us privatiu de la via pública.
- Mitjançant decret de l'alcaldia de Girona de data 22 d'octubre de 2014 es va disposar la incoació d'un expedient administratiu contradictori segons allò esmentat a la sentència.

- Mitjançant interlocutòria de data 22 de gener de 2015 el Jutjat contenciós administratiu núm. 3 va considerar que l'Ajuntament havia donat compliment a la sentència i va declarar finalitzat l'incident d'execució instat per l'actor.

- Mitjançant resolució de data 25 de febrer de 2015 l'Ajuntament va desestimar la sol·licitud d'indemnització, posteriorment confirmada en data 26 de maig de 2015 en desestimar-se el recurs de reposició.

-L'actor va interposar recurs contenciós administratiu contra l'anterior resolució, recurs que va ser inadmès a tràmit pel Jutjat contenciós administratiu núm. 2 de Girona mitjançant interlocutòria de 13 de gener de 2016. El Jutjat considera la seva manca de competència en correspondre un incident d'execució de la sentència que havia estat dictada pel Jutjat contenciós administratiu núm. 3 en data 18 de març de 2014.

- En data 22 de març de 2017 l'actor va instar davant el Jutjat contenciós administratiu núm. 3 un incident de nul·litat de l'execució municipal de la sentència en relació a l'expedient seguit per l'Ajuntament, tot demanant l'execució de la sentència i que es reconegui al recurrent una indemnització per import de 448.322,91 euros.

SEGON.- L'actor qüestiona la inadmissió de l'incident de nul·litat que va promoure en el fet que el Jutjat contenciós administratiu núm. 2 va declarar la seva manca de competència en el recurs 276/15 mitjançant interlocutòria de data 13 de gener de 2016, disposant que allò que corresponia era plantejar la qüestió mitjançant un incident d'execució de sentència d'acord amb allò previst a l'article 103 de la Llei jurisdiccional; una decisió que és ferma. Per tant, entén que no es pot qüestionar a l'actor que hagi plantejat l'acció que es va determinar en l'anterior interlocutòria en el ben entès que concorre una causa de nul·litat de ple dret i que l'acció no prescriu.

Doncs bé, hem de desestimar aquest recurs d'apel·lació atès que la sentència dictada en aquestes actuacions es limitava a condemnar a l'Ajuntament a tramitar un procediment de responsabilitat, sense perjudicar el resultat del mateix. Per tant, la sentència va quedar executada quan l'Ajuntament va acordar la incoació del procediment i va tramitar el mateix fins a dictar resolució. El resultat d'aquesta resolució no podia ser susceptible de fiscalització pel Jutjat que va dictar la sentència en la mida que aquesta no reconeixia el dret de l'actora a una indemnització ni, menys encara, fixava les bases per a la seva quantificació.

Consegüentment, el Jutjat d'instància va dictar interlocutòria declarant que la sentència havia estat complida, interlocutòria que és ferma i a la que cal estar.

Certament l'actor tenia dret a la tutela judicial respecte la resolució de l'expedient indemnitzatori, però aquesta tutela no es pot canalitzar mitjançant l'incident d'execució com va declarar el Jutjat contenciós administratiu núm. 2, de forma que no és al Jutjat contenciós administratiu núm. 3 ni a la interlocutòria apel·lada als que cal imputar un error ni estava en mans d'aquest Jutjat corregir la situació quan se li va plantejar l'incident de nul·litat que ens ocupa.

En definitiva, va ser el Jutjat contenciós administratiu núm. 2 el que va incórrer en un error en rebutjar la seva competència per resoldre el recurs interposat per l'actor. Certament hom podia haver qüestionat aquesta decisió, però no es pot imputar al recurrent la seva confiança en el Jutjat i l'acatament de la resolució, ni la manca d'impugnació de la interlocutòria errònia el fa responsable de l'error.

Tanmateix, no està en mans d'aquest Tribunal resoldre la situació generada per l'anterior error, doncs l'objecte d'aquest recurs d'apel·lació es limita a determinar la legalitat de la interlocutòria apel·lada i no hi ha dubte sobre la seva procedència i correcció.

TERCER.- Ateses les circumstàncies del cas i considerant que la situació ha estat generada parcialment per una indicació incorrecta del Jutjat contenciós administratiu núm. 2 de Girona, no procedeix la condemna en costes.

ATESOS els fonaments esmentats,

HEM RESOLT

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació de L. Sr. ~~Josep Maria Carr~~ contra la interlocutòria dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona en l'incident d'execució de sentència recurs núm. 183/2014, tot confirmant la interlocutòria apel·lada.

Segon.- No efectuar pronunciament sobre les costes causades.

Notifiqueu aquesta sentència amb indicació de que no és ferma i que contra la mateixa es pot deduir, si s'escau, recurs de cassació davant d'aquesta Sala de conformitat amb allò que es disposa a la secció 3ª, capítol III, títol IV de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciós administrativa (LJCA). El recurs s'haurà de preparar en el termini previst a l'article 89.1 LJCA.

Alhora, s'adverteix que al BOE núm. 162, de 16 de juliol de 2016, apareix publicat l'acord adoptat en data 20 d'abril de 2016 per la Sala de govern del Tribunal Suprem sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits processals referits al recursos de cassació.

Porteu-ne testimoniatge a les actuacions principals.

Així ho pronunciem, manem i signem.

PUBLICACIÓN.- Leída y publicada la anterior sentencia por el Ilmo. Sr. Magistrado Ponente, estando la Sala celebrando audiencia pública en el mismo día de su pronunciamiento. Doy fe.

